

MAGYAR KURIR

Bécsből, Pénteken, September' 8-dikán, 1820.

Nagy Britannia.

A' Királyné ellen való perlekedésnek folytatása Augustus' 18-dikán: —

A' Királyné' második Védője Denman ekképpen beszélt: — „Akár mely oldalról tekintjük a' Királyné ellen intézetett Billt, minden felől legkeményebb egymásnak való ellenmondásokra találunk benne. Én ezt már sokszor által megáltal olvastam, de még is ki nem találhattam meghatározva, hogy miben álljon ezen vád. A' Királyné'nak Bergamival volt összejáratolódása (a' Királyné éppen ezen szóra lépett-be a' szálába) semmi házosságtöréssel való vádoltathatásra szolgáló fundamentum nem lehet. Ha valaha valamely esetben a' Vádnak a' Vádlóra való visszafordíttatása igaz jussal megeshetik: úgy itt bizonynyal megeshetik. A' Királynétől ezen just ezen esetben megtagadni annyit tennie, hogy ezen ház a' gyengét elnyomni 's az erőset védelmezni akarja. A' Királyné eránt megerősítés végett ezen ház' elejébe adott Bill, tellyességgel nem szükség a' Státus' boldogságára. Tegyük-fel, hogy a' Király a' maga mostani feleségétől ezen Bill ereje által elválosztatván, a' Király újabb házosságra lépne, 's ezen házossághoz gyermek nemzene: Ki erősítheti, hogy ezen esetben az ő első feleségétől való elválosztatásának törvényes volta kétségbe nem hozattathatik? Nem tá-

modnának - é kétségeskedések azon, hogy ezen gyermek a' trónusra való következési jussal bírjon - é? Én tudom, hogy mint Advocatus, ezen kérdésnek megfejtésébe magamat nem avathatom: és én itt csak is a' közönséges vélekedésről beszélek, a' mely magát a' Parlamentomban hozott törvények által nem csak megkötteni nem engedi, hanem azt arra is kényszerítheti, hogy az ilyen törvényeket vegye vissza — 's ha a' Királyné az ő bosszankodásra ingerlő erkölestelen magaviseletéért méltóságától megfosztatik: valyon ezen esetben egymás Fő Személynek vádlására nem fel lehetne-é hozni az ő éppen illy bosszantó magaviseletét, ha a' trónushoz just akarna tartani? Nem lehetne-é ugyan ezen magviseletéért néhány más, a' trónushoz közel lévő személyeket elvádolni? Ha az a' Bill, melynek ereje által a' Királynét a' maga méltóságától meg akarják fosztani, megerősítődne, nekem úgy tetszik, hogy illy igazsággal egy olly Billt is lehetne ezen ház' elejébe terjeszteni, a' melynek ereje által a' gondoltatható Koronörökös ezen méltóságát elveszthetné. Az ilyen eszközökkel való élés minden esetben veszedelmes a' Monarchiára nézve. Én úgy itélek, hogy a' Királyné'nak nagy oka van ezen perlekedés' módja ellen való panaszkodásra, melyre nézve protestálok a' Parlamentum' elejébe tétetett Bill ellen. Egyöbéránt akár mely kimenetele legyen is ezen pernek, a' mi engem' illet, én

)

sóha meg nem szűnők a Királyné ö Felsége nagy lelkiségének tisztelője s bámulója lenni. Én ötöt örökké méltónak fogom tartani arra a tiszteletre, melyre ő az isteni s emberi törvények által hivatott. — Beszédét végezvén De n m a n, a Királyné azonnal kiment, minthogy már most a Közöséges Prokurátor s a Király Advokátusa fogtak a beszédhez. Az elsőnek beszédében ezek voltak a legkikerestebb erősségek: —

„Én, úgy mond, nagyon bajos környülállások közzé vagyok helyheztetve az ellenkező rész Védlojihez képpeszt; én még most semmit se tudhatok törvényes módon azon vallástételekről, mellyek a Királyné ellen ezen háznak titkos Biztosága elejébe terjesztettek. Az ellenkező rész Védloji ellenben nem csak hogy olly Aktákat mérészlenek már most hamissaknak nyilatkoztatni, mellyeket még nem is esmernek, hanem már még olly tanukat is, kik még meghalgattatva sincsenek, hamis esküvéssel vádolnak, s ezen környülállás módot szolgáltatott nékiek arra, hogy Prokuratori beszédbéli tehetségeknek egész fényét kitündökölthessék. Hanem egy olly társaság, a millyen előtt mi ezen beszédekert tartjuk, a melly előtt a mi történetírásaink s Országlási alkotmányunk gyökeresen esmeretesek, nem engedim magát Oratori fényességek által megvakíttatni, s meg fogja nekem köszönni azt, hogy én csak a Bill törvényes talpkövéhez tartom beszédemben magamat. Az ellenkező rész Védloji csak egyetlenez ellenvetést tettek, törvényes kútfőből, a Bill ellen, ekképpen szollván: „Ha bünösnek tartjátok a Királynét, miért nem vonattátok ötöt számadásra az alsó ház által?“ — Mi erre így felelünk: „A Blackstone törvényes „könyve“ szerént, nállunk úgy indittat-

„hatik törvényes uton való per valaki ellen, ha az általa elkövetett bünről a mi törvényeinkben emlékezet van; a Királyné által elkövetett házosságtörés ellenben, idegen Országi emberrel tetetődött bün, melyről a mi törvényeink semmi emlékezetet nem tesznek. Ha tehát mi a Királynét a törvény rendes útján vádoltuk volna el, így ezt mondanák az ellenkezők, hogy az egész per, minthogy a vádolás Aktájában felhozott bün-tételről a törvények semmit nem ellenkeznek, semmit se ér. Minden esetben kétséges vala, hogy a törvényes uton való perlekedés munkába vétettethetik-e? Hanem törvényeinknek ezen hijjánosságaért, egy illy terhes, a Koronára nézve illy gyalázatos, a Királyi familiát illy nagyon meggyalázó bünnek, akár van fundamentuma akár nincs, megvisgálatlanul s büntetetlenül kell-e hagyattatni, a midön más felöl a legkissebb alattvalónak feleségére ítelet mondattatik a házosságrontásért? Csak egygyetlenegy út mód van előttünk, a mellyen a kérdésben forgo bünt üldözhetjük, tudniillik, hogy Billt, az az, új törvényt hozzunk ellene. Ha ti a Királynét ezen uton-módon megítéletek, ez annyi leszen, mint ha, mint a közönseges Erkölciség bosszúállóji, így szollának hozzá: „A Felséged büne, minthogy azt idegennel követte-el, a fennálló törvények által nem bántattathatik: de csakugyan találunk mi módot annak megbüntetésére, az által, hogy egy Billnek, egy új törvénynek ereje szerént Felségedet elválosztjuk s méltóságától megfosztjuk. De más felöl mitis veszt a Királyné ezen formálítás miatt, ha drattatlan? Úgy de, ekképpen szollnak az ö Felsége Védloji, a Királynét is csak azon bizonyoságtételekre nézve lehet megítélnék, mellyekre nézve az Eshüdttek íte-

lőszéke által megítéltetne. Én is ezt mondom. És, ha ellene a házosságtörést megmutatni nem lehet, ezen pontra nézve bizonytalannal megbüntetni se lehet. De csakugyan még is az Uraságtok bölcsességétől fog, ezen Bill szerint, azután is függeni az, hogy, ha az ebben találtató egyéb vádpontok megbizonyíthatatnak, az ugyan azon Billben kifejeztetett büntetések közül némelyeket a Királyné ellen meghatározzanak. Ha ártatlan ő Felsője, nincs miért féljen ezen felsője ítéltől: ellenben ha bűnös, úgy nincs olly tekintet a világon, a melly olly embereket, a milyenek Uraságtok, kötelességeiknek teljesítésétől eltartóztasson.

Az Aug. 19-dikén tartott ülés' summarizata: — Legelőbb is Lord King akarta a maga 18-dikban tett jóvállását vitatás alá vétetni, melly abban állott: „Hogy a Királyné ellen való Billnek megerősíttetését sem a haza' java sem az Országlószék bátorsága, nem kívánnyák. Minister Liverpool ellenben azt kívánta, hogy a Közönséges Prokurátor folytassa a Bill megerősíttetésének jóvállását; mivelhogy annak szükséges vagy nem szükséges volta semmiből úgy ki nem tétetik, mint ezen Prokuratori okoskodásokból. Brougham nagyon iparkodott, hogy véghez vihesse, hogy ne a Prokurátornak adjanak sort a beszédre, hanem L. Kingnek, jóvállásának támogatására: de csakugyan a Minister' kívánsága állott meg. — A Minister' Liverpool beszédjében nevezetes volt ezen okoskodás: hogy ő nem tudja, miért ellenzik a Királyné' Védőjé' illy nagyon ezen perlekedésnek a felső ház előtt való folytatását, mikor tudni ház elötte az, hogy ha ezen ház meg találja is erősíteni a Billt, ennek még, mind törvényjóvállásnak, akkor is az alsó ház elejébe kell menni, a melynek még min-

den esetben jussa leszen azt, ha igazságosnak lenni nem találja, vissza vetni, — A Királyné Védőjéinek ellenvetéseik között arról is emlékezett Lord Liverpool, a mit feljebb Denman mouda, hogy ha a jóvállott Billnek ereje szerint a Király a feleségétől elválasztatna, abból a fogna következni, hogy a Király újabb házosságra fogna lépni, s ebből ismét többféle rosszak következhetnének. Ő, így szoll Lord Liverpool, a lelkire, lelkiesméretére és becsületére erősítheti, hogy ő tökéletesen hiszi azt, hogy ha megerősíttődne is ezen Bill, a Király soha többé megházosodni nem fogna, és azt is erősítheti, hogy ezen elválásnak kívánása egyedül csak a házosságrontásért történik kéntelenségéből. Hogy lehetne azt csak meg is gondolni, hogy egy aszszony, a kinek feje felett illy terhes vádak lebegnek, ezen birodalomnak tronusán ülhesse.”

Augustus' 21-dikén, minekelőtte a perlekedés' folytatása elkezdődött volna, Lord Holland külömbkülömbféle kérdéseket intézett Minister Lord Liverpoolhoz, a melly kérdések részint az Anglia és Spanyol Ország között fennforgó környülállásokat, s Angliának a Spanyol revólúzióra való tekinteteit, részint az Orosz Császárnak Spanyol Országra nézve a több Hatalmasságokhoz intézett Memorialisát és azt tárgyatták, hogy elajánlotta-e már az Anglus Országlószék magát valami kötelességeknek teljesítésére? — A L. Liverpool felelete ezen kérdésekre a volt, hogy nem tudja, tétetődtek-e már ezen tekintetben a Hatalmasságok által valami kölcsönös elkötelezések, hanem azt tudja, hogy az Agliai Országlószék semmi efféle elkötelezésekben nem részesült. — Lord Holland megelégedett ezen nyilatkoztatással. — Azután a perlekedés' foly-

tatása vétetett elő. A' Király' Prokurátorai megszollittattak, hogy vádló beszédeiket végezzék-el. Ez is véghez menvén, már most a' tanuk' kikérdeztetése következett. Ekkorra a' Királyné is bejött vala. Mikor a' szalába belépett, a' dobot a' szokás szerént megperditették, 's' ő Felsege a' karos székbe, melly úgy volt helyhezelve, hogy a' tanuknak szemek közé nézhessen, beült. Be-lépésekor a' dobszóra, mint mindenkor szoktak, most is felállottak előtte a' Pairek. Feltűzésülvé jött-bé. Legelőbb Majocchi Todor nevű tanut szollitottak elő. Hallván ezen nevet a' Királyné, 's' Majocchit előjöni szemlélvén, ekképpen kiáltott fenn szóval: Mi! Tódor! 's' tőle helyéről felszökvén a' számára rendeltetett oldalszobába rohant. Lady Hamilton is utánna szaladt oda. A' Királynénak ezen felkiáltása, mint az electranos makhina' ütése, úgy elnémított minden jelenlévőket. Pairek, Prokurátorok, Advokátusok, 's' a' szála' karjaiban lévő minden nézők, legalább öt minutúg néztek hámulva 's' halgatva egymás' szeméibe. —

Magokhoz jövéen, hozzá fogtak a' munkához. Legelőbb Spinetto nevű Marquist eskették-meg, mint Tolmácsot, hogy az Olasz tanuk' elejébe tétetendő kérdéseket, 's' az ezek által adatódó feleleteket magyarázza-meg. Hanem Brougham ezzel meg nem elégedvén, kívánságára valami Coden Benedetto nevű embert is feleskettek második Tolmácsnak. Ekkor hozzá fogtak a' Majocchi kikérdeztetéséhez, a' melly másfél óráig tartott. A' Királyné ezen ülésbe nem ment vissza meghalgatására.

Aug. 22-dikén ismét a' Majocchit kikérdeztetésén kezdődött az ülés, 's' mint feljebb megjegyzők, a' Királyné úgy ült, hogy a' tanuknak szemek közé nézhessen. A'

Kérdéseket a' Királyi Solicitátor intézte a' tanukhoz, 's' a' Tolmácsok magyarázták-meg nékiék. Elvégezyén ezen Sollicitator a' Majocchitól való kérdezősködést, utánna Brougham kezdett kérdezősködni, próbálván, hogy valami olly feleletet kaphasson tőle, melly az ő előbbeni feleleteit gyngithetné, de, mint a' Ministeri Kurir erőssíti, nem érhet-e-el célzását. A' Királyné ekkor még a' fején lévő fátyolt is hátra taszítván néhány éles tekinteteket vetett Majocchira, de meg nem tántorithatta.

Oly megjegyzés jövéen-ki még ezen napon a' Királynétől vagy a' Védőjétől némelly Ujságlevelekben, hogy senki se' gondolkozzék úgy, mint ha a' Királyné, Majocchinak a' tanuk közt való létét nem tudta volna, ezen megjegyzésre következő szavakkal felelt a' Kurir: — „Nekünk különösnek tettzik, hogy a' Királyné a' Majocchi' nevének említését hallván, 's' őtet eléállani szemlélvén, úgy megijedett. Nem cselekedhetjük, hogy azt ne hidjuk, hogy a' Királyné ezen történet által véletlenül lepődött-meg, és hogy ezen ember, ezen ellene, bizonyágtétel végett eléállott tanú, az ő hűséges szolgálja volt legyen. Ez a' Majocchi nagy barátja volt Bergaminak, 's' a' ki a' Királyné' Memoárjait olvasta, annak jól juthat eszébe: hogy Majocchi volt legyen az, a' ki Génúában a' Királyné' hálósobájába mellett lévő szobában strázsált, 's' a' maga Királyi Aszszonyának egy szerencsés pistolylövés által jelt adott valami embereknek közelítettésekről, a' kik, mint látszott ezen hálósobába beakartak nyoma-kodni.

Az alsó ház a' maga egy ideig tartott veszteglése után Augustus' 21-dikén ismét öszszegyülekezett, 's' a' Minister Castlereagh kívánságára Biztosságot nevezett-ki,

a' végre, hogy a' Királyné ellen való per-
dolgában a' felső ház előtt eddig elé for-
dult környüállásokat adja elő az alsó
házban.

Az alsó háznak ugyan ezen ülésében
éppen azon kérdéseket terjesztette Lord
Russel Minister Lord Castlereagh' ele-
jébe, melyekről feljebb emlékezünk, hogy
Lord Holland által a' felső házban Minis-
ter Liverpool' elejébe terjesztettek, az
Orosz Udvar által a' több Udvarok' elejé-
be terjesztetett Memoárra és azon elköte-
lezésekre nézve, melyekre talám magát
a' Nagy Britanniai Országglószék elajánl-
hatta — a' melly kérdésekre Minister Cas-
tlereagh is akképpen felelt: hogy semmi
afféle elkötelezések nem állanak fenn, a'
mellyek Angliától azt kívánák, hogy
magát Spanyol Orzágnak belső állapot-
jába fegyveres kézzel belé avassa; és hogy
az Öszszesövetkezett Hatalmasságok kö-
zött általjában semmi elkötelezések fenn
nem állanak azokon kívül, a' mellyek a'
1814-ben kötött Alkú maga után
vonhat, 's a' melyben csak a' van meghatá-
roztatva, hogy: ha Frantzia Országban
revolúziós 's' az egyéb Európai Státusok-
kat veszedelmeztető mozdulások találná-
nak támodni, ekkor az Öszszesövetkezett
Hatalmasságok, egymással egygyetértve
fognának tanácskozni. Ollyan elkötelezé-
sek tehát, a' mellyek Nagy Britannianak
Spanyol Orzággal való békességét ve-
szedelmeztetnék, tellyességgel fenn nem
állanak.

Mind ezek után olly jóvallást tett
Minister Castlereagh az alsó ház' elejébe,
hogy ismét szakaszsa félbe üléseit addig,
míg a' felső házban a' mostani perlekedé-
si ülések tartatnak, 's a' mellyekből ta-
lám majd továbbat ezen alsó ház' elejébe
is valamelly törvényjóvallás jöhet, a' melly
esetben jó előre és különösen meg fog-

nak ezen háznak tagjai az öszszegyüleke-
zés végett hivattatni. — Lord Osborn
ellenben kinyilatkoztatta, hogy ő tellyes
iparkodással ellene fogja magát szegezni
annak, hogy az alsó ház azon Billnek
melly most a' felső házban vitatás alatt
van, odavaló behozattatása által megmocs-
kosittassék. Egyszersmind minden afféle
perlekedés ellen protéstált, a' melly által
ezen alsó ház törvényes ítélőszékké vál-
toztatódna, 's mint megjobbittatást illy
hozzáadást jóvallott Lord Castlereaghnak
ezen ház' ülései' félbeszakasztatásokra néz-
ve felhozott jóvallásához adettatni: „Kér-
„ni kell a' Királyt, hogy a' Parlamentum
„üléseit egész azon időpontig szakaszta-
„sa félbe, mikor az a' Státus' dolgára néz-
„ve fog öszszegyülekezni kéatelenítettni.
„Az általa jóvalltatott jobbitásnak Hob-
„house 's Hamilton Archibald is pártját
„fogták, de csakugyan visszavetettett,
„'s az alsó ház' ülései, mint L. Castlere-
„agh kívánta, Sept. 28-dik napjáig félbe
„szakasztattak.“

Frantzia Ország.

Hoszszasan leirják a' Monitör 's az
egyéb Párisi Ujságok a' Sz. Lajós napján
a' Király neve' napjának innepén tarta-
tott közönséges mulattságokat és vigado-
zásokat. A' Királyi Udvarban nagy ud-
varlások 's familiai ebédkezés tartatott,
mellyen a' Királyi vérből való minden
Princzek és Princzaszszonyok jelen vol-
tak. A' mise után egy testörzönök' vállá-
ra támpszkodván a' Király, annak segít-
ségével a' testörző sereg' szálájába ment,
's így szollott az ott öszszesereglett tisz-
tekhez: „Na, magatok láthatják Uraság-
tok, hogy jó erőben vagyok. Nem sokat
járok, de csakugyan járok. Barátim! ör-
vendek, hogy láthatlak.“ — A' Párisi

Magistratus' nevében Gróf Chabrol intézett névnapi köszöntő-beszédet a' Királyhoz, a' kinek illy szókkal felelt ő K. Felsége: „Örömmel fogadom az én jó városomnak Párisnak jó indulatjáról való bizonyosságtétődést. Köszönöm az Urak' jó kívánásainak kifejeztetését azon nagyon ohajtott tárgy (a' Berry Hercegné szerencsés szülése) eránt, mely az én szívemnek illy nagyon becses. Gyönyörködve de csudálkozás nélkül szemléltém a' népnek magaviseletét azon történet' alkalmatosságával, a' mellyel néhány szerencsétlen eszeveszett emberek a' közönséges csendességet meg akarták zavarni.“ — A' népnek egyéb nagy inneplései között említi a' Monitor az Elysium' mezejére gyűlekezett sokaságot, a' melly ott minden féle játékokkal mulatta magát. A' XVI-dik Lajos' hidján estvéli 9 óraker szép tűzjátékot csináltak. A' közönséges épületek mind, 's a' magános házak közül is sokak megvilágosítottak. —

A' Pairkámara Aug. 26-dikán már öszszeugyülekezett vala az öszszeesküvés' tagjainak megítélésére, 's a' pernek elintézésére négy tagokat nevezett-ki, a' kik ezek: Gróf Rapp, Gróf Digeon, Marquis Pastoret és Marquis Semonville. Egy más, 12 személylyekből álló Biztostágot pedig a' végre nevezett ki, hogy ennek az előbb nevezett négy személylyek azoknak neveket terjeszszék elejébe, a' kik ellen pert kell indítani.

Spanyol Ország.

A' Cortesek Augustus' 11-dikén meghatalmazták az Országlószéket, hogy 200 millió Reálokat (vagy 25 millió forintokat) vehessen költsön a' Státus' számára.

— Egy más fontos tanácskozás volt ezen gyűlés' utóbbi üléseiben a' nemzeti katonaságnak organizáltatása. Az első Czikkelyben, melly már meghatároztatott, a' fejeztetik-ki, hogy a' nemzeti se regben minden Spanyol szolgálatot tenni köteleztetik, a' ki 18 esztendőt ért, és 50-vent fellyül nem haladott.

A' Madridban lévő Portugallus Követ olly jelentést tett, tisztí tudósítás által, a' Spanyol Országlószéknél, hogy a' Portugalliai Regens Országlószék eszközöket vett elé a' magát úgynevező Apostoli Juntának elszélesztetésére 's annak meggátolására, hogy a' Portugallus határokon az oda általlfutó Spanyolok magokat öszszecsatolhassák.

A' Király tudósította a' Hadi Minister által a' Corteseket, hogy a' testörzők Kapitánya Marquis Castelar, a' ki egy testörző tisztet (és így nem Cadétot) azért fogságra tétetett volt, hogy valamely néki nem tettő irást adott-ki, eddig való fő hivatalától megfosztatván, Madridban van és a' Cortesek' rendelését várja, hogy az ő megítéltetésére kirendeltetendő katonai ítélőszéknek magát alája adja.

Sicilia szigete.

A' Nápolyi Országlószék Sicilia' szigetére új Kormányozót küldvén, ez Messinából, a' hova Palermóból a' Kir. Kormányozók általtétetett, illy Rendelést küldött Julius' 30-dikán a' Tartományoknak Igazgatóikhoz: „Uraim egy úgynevezett Provisoriai Junta, a' melly Palermóban fenn-áll, 's a' Polgári Elöljárók közzül neveztetett-ki, olly vakmerő bátor, hogy a' Siciliali Országláshoz just tart, paran-

csalotokat ad ki, rendeléseket teszen, egy szóval törvényhozói és bétöltelő hatalmat tulajdonit magának, pedig a' melly senkit mást nem illet, csak a' Királyt és a' nemzetet. A' függetlenségnek szempillantantig tartó képzelése által megvakítottván, Siciliának felfordittatására, s a' több tartományoknak megcsalattatássokra s elcsábittatássokra, mindent elkövetett. Hogy a' csábítás' szava meg ne halgattassék, s hogy a' társasági rend meg ne zavartathassék, olly útasítással küldöm Uraságodhoz ezen Rendelést, hogy az Ur és az alattalévók, kikhez az említett Juntától parancsolatok érkezhetnek, semmi efféle meg ne esmerjenek s azoknak ne engedelmesskedjenek, és hogy, ha Palermóból úgynevezett Deputátusok találának a' kerületekbe menni, azokat tüstént fogják el s küldjék hozzám ide Messinába. Ezen Utasításnak végrehajtásától függ a' rendnek és csendességnek egész fenntartatása, a' melly minden tisztviselőnek első és legszentebb kötelessége. Érttsen egygyet az Ur a' Birói Hatalommal is. —“

„Scaletta, Kormányozó.

Újabb Tudósítások.

Páris. — Marschal Marmont, a' K. testőröz seregnek most szolgálatban lévő Májor Generalissa, illy katona hírdetést intézett Aug. 25-dikén ezen sereghöz: —“

„A' testőröz sereg ezennel tudósittatik azon történetről, a' melly ezen hónapnak 19-dikén előfordult s a' melly a-

zon törvényes Országglószók' felfordittatására czélzott, melynek védelm zésére magát ezen sereg esküvéssel kötelezte. A' fegyveres seregtől való tisztok, kiknek száma azonközben szerencsére nem nagy, azzal a' nevettséges reménységgel mertek kecségtetni magokat, hogy a' katonákat a' magok hűségekben megtáutorithatják, s őket kötelességeiknek hátrahagyásával egy ocsmány összeesküvésbe bőlé vonhatják, a' melynek első aktusa a' lett volna, hogy a' Királyi Felsőes familia meggyilkoltassék. Ezen testőröz sereg' egygyik Regementjének hat tisztjei megtáutorittatni engedték magokat a' hitetlen sugallások által: hanem ugyan azon seregben, a' hol az árulás részes társokat talált, a' hűségnek és becsületes indulatnak is dicsősséges mustráji találtattak. Az összeesküdtek a' 2-dik Regementnek két Strázsamestereit, kiknek neveik Petit és Vidal, hasonlóképpen el akarták csábítani: de ezek, esküvésekhez hűségesek maradván, az egész dolognak felfedezésére azonnal Obersterjekhez siettek, s azonnal megtétettek a' szükséges intézetek az átkozott munkának jókori megakadályoztatására. A' gyáva hitekszegett emberek általadattak az igazságtévő szék' kezébe. Hasonló csábítási próbák tétettek az 5-dik gyalog Regementnél is: de ott is hasonló példáját mutatta a' hűségnek Voltizsör-káplár Henry. — „En mint ezen testőröz sereg' nemes' gondolkodásának Tolmácsa ennek határnélkülvaló hűségéről a' tronus grádicsainál újabban bizonyosságot tévén, a' két Strázsamesterek tiszttségekre, s a' nevezett Káplárt is méltó megjutalmaztatásra, ajánlottam s t.“

„Marmont, Májor Generalis.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

B é c s.

A' Bécsben őrizeten lévő, valami 11 Batalionok, a' mult keeden délelőtt mind kiállottak egész katonai pompával a' Glaszira, az itt lévő Anglus Királyi Princz' elejébe, a' ki, Ferdinandus Koronaörökös ö Cs. Fő Herczogségének társaságában s számos Generálisok által kísértetve jelent-meg ezen vállogatott szépségű seregnek megszemlélésére.

A' Posoni Ujságok szerint Septemb. 2. dikán estvéli 6 óra után Győr felett szörnyű égi háború támadván, a' rettentő szél, zápor, és a' diónyi nagyságú jegek csaknem felskámlálhatatlan károkat tettek. Az ablakokat össze törtek, a' deszka keretet ledöntötték, a' hajókat álló helyeikről elragadták s elvitték, a' nagy élőfákat tövestől kiszaggatták. A' legöregebb lakosok nem enlékeznek illy szörnyű időre.

Mi, kiknek az is hazafiui kötelességünk, hogy tanuló ifjainknak előmeneteleiket s munkás tanítójikhoz viseltető háladatosságokat, a' nemzet dicsőségének örvendő s jó tanulások s jó erkölcsök által magokat megkülömböztető fijakat örömmel segítő Hazafiakkal megesmertessük: annyival örömebb megfelelünk ezen kötelességünknek, midőn illy tulajdonságú ifjú hazánkifjait ezen virtusokban itt az idegen Universitásbéli ifjak közt is kitündöklenni halljuk és szemléljük. Ezen kötelességünket teljesítjük most Szathmári születésű Viszánik Mihály, Orvosi tudományt-tanuló ifjú Ur eránt, midőn megemlitjük, hogy tanítójuk eránt háladatos szeretettel buzgó tanuló társai-

kérelmére, midőn Professor Raimann János Ur a' Bécsi Közönséges Ispotály' Kormányozójává s egyszersmind Cs. K. Valóságos Tanácsossá neveztetne, a' ma költ M. Kurir mellett elküldetett Deák Verseket készítette.

A' Szent János fővétele napján volt Pesti vásárról azt írják, hogy nem felelt meg a' reménységnek. Csak a' két esztendő és közép finomságú gyapjúnak és dohánynak volt valamivel job b kelete mint a' közelebb mult vásárban volt. Itt következik a' piacon taláztatott termések árja: —

Gyapjú 1 Mázsa Egynyírésű minéműségéhez képest 62—88 f. Conv. pénzben, megemesített téli 120—140, nyári 110—120, Közönséges 105—115, Zigara 110—115, Magyar Gyapjú 78—82 b. b. for.

1 Mázsa Sárga Viasz 220—235.
Dohány: 1 Mázsa Döbrei 20—35, Szegedi 15—26, Debreczeni 20—30, Pétsi 20—24.

Zsiradék: 1 Mázsa Tehén vaj 65—70, Zsir 48—50, Szalonna 38—40, Háj 45—50, Olvasztott Fagygyú 45—50

Pálinka: 1 Akó Slivovicza 18—24, Rozs Pálinka 16—20.

Borok: 1 Akó Budai ó bor veres 20—40, ideji 12—18, fehér ó bor 20—40, ideji 12—20, Mezőföldi bor 8—10.

Bőrök: 1 Pár Ökér bőr 50—60, Tehén bőr 40—46, Eorjú bőr 5—6, Ló bőr 12—16, Juh bőr 4—6.

Külömbfélék: 1 Mázsa Hamuszir 22—26, Széksó 28—30, Repcze olaj 42—46, Lenmag olaj 45—50, 1 Kóhöl Gubats 20—24.

Redaktor: Pánczél Dániel; nyomtatja Nemes Stöckholzer Hirschfeld Felix.
(Ober-Passauer - Hof. Nro. 396.)

ILLUSSTRISSIMO AC CLARISSIMO

D O M I N O

JOANNI NEP. RAIMANN

MEDICINAE DOCTORI, IN CELEBERRIMA, ANTIQUISSIMA UNIVERSITATE
VINDOBONENSIS THERAPIAE SPECIALIS, ET PRAXEOS MEDICAE
PROFESSORI P. O.

D U M

UNIVERSALIS NOSOCOMII DIRECTOR,
AC UNA AD INCLYTUM REGIMEN AUSTRIAE INFERIORIS CONSILIARIUS
DENOMINATUR, PISSIMI DISCIPULI, GRATITUDINIS PERENNIS
TESTIMONIUM PERHIBENT.

VIENNAE DIE 23a AUGUSTI ANNO 1820.

Semper honores, nomenque Tuum, laudesque manebunt.

Est locus in medio saltu circumscitus umbra,
Qua rigeus viridem personat annals humum;
Immodicos solis removent arbusta calores
Munus et aestivi frigoris aer habet;
Concelebrant volucres nomen, laudesque recessus,
Responsat meriti conscia sylva sui:
Caetera cuncta silent procul, et circum otia ducunt,
Quae devota tibi sacrat, Apollo, cohors. —
Huc me saepe trahit captandae cura quietis,
Aut studium Medicae, deliciae que loci;
Hic svevi, revolutus humi, dare membra sopori,
Aut lustrare tuas, herba salubris, opes:
Haec tollit, dixi, languorem, haec pharmaca praebet
Febribus, illa valet sistere suspirium;
Haec medicas gestat vires, succosque potentes,
Hanc avido claudunt pharmacopoea sinu.
Singula dum volvo, dum singula mente revolve,
Et recreor varia sedulitate loci,

En referens vultum, qualis solet esse Deorum,
Sistitur ante oculos praepes imago meos!
Hic faciem coelo dignam, frontemque verendam
Vidisses: — quantus stantis in ore decor!
Quae species humeris? quoenam sub casside fulva
Caesaries? quantum membra vigoris habent!
Regalis toto residebat corpore forma
Credebam Clarium protinus esse Deum;—
Ille fuit: — nostri primus qui muneris auctor.
Dicitur, ille fuit: — pandere visa lubet:
Fixus ad aspectum steteram dum voce silente,
Ille mihi placidus talia dicta dedit:
Care! mea, quamvis tenuis de gente Chironum
Pars adsis, sociis haec mea verba refer;
RAIMANNUM primis suscepit Phoebus ab annis,
Cui Macaoniae crederet artis opes
Nec mora: dexter erat miscendo pocula vitae,
Multorum rediit mox pretiosa salus;
Vivere jam pergunt, quaeis moestus lumina natus
Claudebat, docta subveniente manu.
Divitias mentis sequitur par cura laboris
Felix dexteritas, atque amor officii;
Non illam aut studium vitae, aut discrimina rerum
Viscere deterrent, quos mala pestis agit.
Providus ex alto spectabat talia Caesar,
Exquirens digno, proemia digna Viro:
Hunc ego pro merita, dixit, statione locabo,
Et virtus titulos, munera nostra, feret.
Est mihi plena domus tabidis habitata colonis,
Ille loci curam, praesidiumque gerat:
Est mihi a Consiliis justis pars lecta senatus
Ille Virum sedes augeat, et numerum.
Sic geminat magnus meritorum proemia Princeps,
Virtutem pretio ponderat ille suo.

Nunc quae vota feram, rata vos haec esse iubete :

 Illum praecipue vos coluisse decet.

Illa salutiferae vobis quam tradidit artis,

 Nominis haud fallax est via Paeonii.

Ergo RAIMANNUS felici munus utrumque

 Dote gerat, nullo gesta tegente die;

Ut Princeps, Proceres schola, cum Populo atque sacerdos.

 Illius officium, consiliumque pobet.

Dixerat haec Phoebus, Phoebi nunc jussa secutus.

 Carmina pro votis qualiacumque dedi.

Gratus discipulorum.

Michael Viszánik,

A. A. L. L. et Phil. Doctor
Candidatus Medicinae.